Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M,Dukes, A.Oppelik,J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, AntonMezei, EcksteinBernat*; în Frankfurt: *G. L, Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 261. Brașovŭ, Duminecă 27 Noemvrie (9 Decemvrie) 1888.

Brașovŭ, 26 Noemvre v.

Corespondentulŭ nostru din Valea Bărgăului ne împărtășesce, că de câteva săptămânĭ esecutorii de dare cară totŭ din casele bieților̆ țĕranĭ, carĭ au rĕmasŭ în restanță cu darea, necrutându'i nicĭ chiar în sfintele Dnmínecĭ și sĕrbătorĭ.

Acéstă activitate esecutorescă sub cârmuirea lui Tisza nu e ceva nou; nu e nou că i-se iau țĕranului și cei din urmă creițarĭ, ce Dumnedeu scie cu câtŭ chinŭ i-a pututŭ aduna, și lucrurile din casă; nu ne e nou nicĭ zelulŭ esecutorilorŭ de a pângărì sfintele Duminecĭ și sĕrbătorĭ cu esecuțiunile lorŭ. Nouă ne este însĕ mirarea corespondentului când dice, că tote acestea se'ntêmplă la lumina dilei și sub ochii cârmuirii, fără ca esecutorii sĕ fiă împedecațĭ orĭ trașĭ la rĕspundere.

Nu cumva ar voì, ca acéstă „binecuvêntată" activitate a esecutorilorŭ „părintescului" guvernŭ sĕ se arate la întunerecŭ? Ce? sĕ nimerescă aceștĭ „zeloșĭ" slujbașĭ cojócele cele rupte, pănurile cele sdrănțuite și căldările cele sparte? Orĭ sĕ le scape neobservate vitele prin unghiurile grajdurilorŭ orĭ prin ogradă? Orĭ sĕ li-se întêmple „nenorocirea" d'a mai lăsa ceva țĕranului în casă, în curte orĭ în ogradă?

Șĭ-apoi la urma urmelorŭ ce le pasă de Duminecele orĭ de sĕrbĕtorile românescĭ? Cu atâtŭ cară mai multŭ și cu atâtŭ mai „harnicĭ" și mai „zeloșĭ" trecŭ în ochii cârmuirii, făcându-se „vrednicĭ" de rĕsplată ei.

Sĕ'i împedece orĭ sĕ'i tragă la rĕspundere cârmuirea pentru acéstă „activitate" și „zelŭ"? D'apoi nu cârmuirea îi trimite și nu totŭ cârmuirea le dă instrucțiunĭ ce sĕ facă, cum sĕ se pórte și câtŭ sĕ ducă?

Étă de ce amŭ disŭ, că pentru noi e ceva nou mirarea corespundentului nostru.

Șĭ-apoi cum nu i-ar trebuì guvernului banĭ, și încă banĭ mulțĭ, câtŭ de mulțĭ?

Cine sĕ-i plătéscă datoriile ce le face și dobendile acestorŭ datorii? Cine sĕ-i acopere deficitele bugetare? Cine sĕ-i pună la locŭ nenumĕratele sume de banĭ ce se defraudéză în oficii di de di? Cine sĕ'i plătéscă sumedenia de slujbașĭ trebuincioșĭ și netrebuincioșĭ? Cine sĕ'i întrețină școlele de maghiarisare? Cu unŭ cuvêntŭ, cine sĕ întêmpine cheltuelile enorme ale statului și ale multelorŭ trebșóre „patriotice"?

Negreșitŭ că massa poporului, țĕrănimea.

Dér dice-se-va, că decă stă lucrulŭ așa, ca țĕranulŭ sĕ plătéscă, ér guvernulŭ sĕ cheltuiéscă, atuncĭ cu cale ar fi sĕ se intereseze cârmuirea celŭ puținŭ de a îmbunătăți starea materială a țĕranului, ca sĕ aibă de unde sĕ plătéscă.

Astea suntŭ vorbe de surda. D-lŭ Tisza n'are vreme sĕ se ocupe cu d'alŭ de astea, e pré susŭ pusŭ decâtŭ ca sĕ'șĭ mai arunce ochii'n josŭ, îlŭ apucă amețelile și durerea de capŭ pentru o pătură atâtŭ de josŭ pusă. Dér s'ar mai întêmpla și „nenorocirea", că avêndŭ țĕranulŭ de unde sĕ plătéscă totdéuna la timpŭ și regulatŭ darea, n'ar mai avé „tericirea" sĕ priméscă visitele unorŭ „giuvaere" de funcționarĭ ca esecutorii d-lui Tisza.

Vedețĭ dér, că orĭ cum amŭ întórce lucrulŭ, rĕmâne cum a fostŭ de anĭ douĕdecĭ încóce: cei de susŭ sĕ o ducă bine, ér câtŭ pentru poporŭ — asta'i tréba esecutorilorŭ!

DIN AFARĂ.

Precum comunică „N. fr. Presse", *în cercurile panslaviste se observă érășĭ o viiă mișcare.* Călĕtoria ce a întreprins'o de curêndŭ din Cettinje la Abbazia ginerile principelui din Muntenegru, prințulŭ Petru Karageorgievicĭ, se dice că a avutŭ mai multŭ scopŭ politicŭ, decâtŭ scopulŭ de a visita pe fratele sĕu George ce se află acolo la cură. Călĕtoria se dice că ar fi statŭ în legătură cu nemulțămirea ce domnea în Serbia din causa divorțului părechei regale. De altă parte agitatorii bulgarĭ au avutŭ în Petersburgŭ dese convorbirĭ cu oficerii bulgarĭ Benderev și Gruev, carĭ au trădatŭ pe prințulŭ Alexandru de Battenberg, și cu generalulŭ rusŭ Ignatief. Mai invederatŭ însĕ se dă espresiune nisuințelorŭ ruso-panslaviste cu privire la peninsula balcanică în organulŭ fugarilorŭ bulgari ce apare în Brăila „Pravda" („Adevĕrulŭ"). Acéstă foiă a publicatŭ în dilele acestea următorulŭ apelŭ către Bulgarĭ:

„Fraților̆ Bulgarĭ! Nu desperațĭ, că sfânta Rusiă veghiéză asupra vóstră și a Bulgariei, și în curêndŭ o sĕ vĕ salveze din ghiarele papistașului nelegiuitŭ! Da, sperațĭ, căcĭ Rusia e mare și când ea voiesce, atuncea póte! Ca probă privițĭ esemplulŭ ce ni s'a datŭ cu țéra Românéscă, unde a dărîmatŭ și spulberatŭ pe celŭ mai mare omŭ alŭ ei, cu tótă popularitatea lui, pe Ionŭ Brătianu — care și elŭ este unŭ bulgarŭ încăpățînatŭ (?!) ca Stambuloff, tiranulŭ care schingiuiă sêrmana nóstră Patrie! — Acum, în urma alegerilorŭ pentru Camerile Române, vorŭ veni la putere — adușĭ de sfânta Rusie — conservatorii, cu carĭ ea stă în bune înțelegerĭ! Astfelŭ că noi, toțĭ refugiații Bulgarĭ, aflațĭ î. acestŭ timpŭ pe frontiera română și în Dobrogea, avêndŭ în fruntea nóstră mai multe sute de voluntarĭ rușĭ, sub conducerea căpităniilorŭ lorŭ, vomŭ trece pe câmpiile scumpei nóstre Bulgarii, unde împreună cu voi, pe carĭ vĕ rugămŭ sĕ fițĭ deștepțĭ și veghiătorĭ, sĕ salvămŭ nenorocita nóstră mamă: Patria Bulgară! Sĕ mai scițĭ, fraților̆ Bulgarĭ, că îndată ce conservatorii vorŭ lua cârma guvernului în România, dênșii vorŭ rupe orĭ-ce relațiune cu guvernulŭ infamului Stambuloff, și acesta va fi momentulŭ când va trebui sĕ începețĭ mișcarea contra usurpatorului strĕinŭ".

O telegramă din Londra anunță pe temeiulŭ raportelorŭ englese din *Zanzibarŭ*, că ataculŭ Germanilorŭ asupra localității Sadani a avutŭ ca urmare completa închidere a căii de comunicațiune spre interiorŭ în acéstă direcțiune. Comunicațiunea postală între Zanzibarŭ și interiorŭ încă e probabilŭ că va înceta. Trei caravane arabe cu osŭ de elefantŭ se dice că au pĕtrunsŭ printre liniile insurgenților̆ la Bagamoyo. Omenii caravanelorŭ au fostŭ, precum se dice, înarmațĭ de Germanĭ cu puscĭ ce se'ncarcă pe dinapoi, pentru ca la întórcere sĕ combată pe insurgențĭ. Insurgenții construescŭ în singuratece puncte ale litoralului ridicăturĭ de pămêntŭ ca sĕ se apere contra ghiulelelorŭ tunurilorŭ de pe corăbiile de rĕsboiu germane. Corespondentulŭ din Londra alŭ diarului „Voss. Ztg" mai anunță, că între soldații escadrei germane bântue frigurile.

Guvernulŭ rusescŭ, precum se anunță din Petersburgŭ, *e forte indispusŭ în contra Persiei,* încâtŭ ne putemŭ aștepta la o acțiune diplomatică. Causa e crescerea influinței englese în Teheran și slăbirea influinței rusescĭ. Inainte cu câteva sĕptĕmânĭ, Rusia a fostŭ surprinsă prin publicarea unui tractatŭ anglo-persanŭ, prin care calea comercială pe apă dela sînulŭ persicŭ pe rîulŭ Karun a trecutŭ esclusivŭ în mânĭ englese. Comerțulŭ Rusiei suferì prin acésta marĭ perderĭ și deja atuncĭ nemulțămirea era mare în Petersburgŭ. In dilele din urmă însĕ guvernulŭ rusŭ s'a simțitŭ chiar ofensatŭ prin atitudinea guvernului persanŭ. Anglia întreține în Meședŭ, nu departe de granița rusă, o agentură militară și unŭ consulatŭ, și acum guvernulŭ rusŭ hotărî sĕ înființeze în acestŭ punctŭ, importantŭ atâtŭ milităresce câtŭ și pentru comerțŭ, unŭ consulatŭ generalŭ, alŭ cărui consulŭ a și plecatŭ la Meședŭ. Guvernulŭ persanŭ însĕ a refusatŭ a'i da exequatura. Precum se presupune, guvernulŭ rusŭ nu va sta pe locŭ.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

CODRU.

(Poveste.)

Cu tóte acestea copilulŭ crescea ca trestia în baltă și s'a alesŭ din elŭ unŭ voinicŭ mai mândru și mai frumosŭ, de sĕ-i fi totŭ căutatŭ părechea.

Blaga de mașteră, bună ca tóte mașterele, neputêndŭ avé ochĭ sĕ vĕdă una ca asta, atâta l'a totŭ cusutŭ și descusutŭ înaintea tătâne-sĕu, până când acesta, dândŭ credĕmêntŭ nevestei sale, l'a alungatŭ dela casa părintéscă.

Feciorulŭ luându'șĭ traista de-a umĕrulŭ, cu ochii plinĭ de lacrimĭ și cu inima arsă de durere își luà rĕmasŭ bunŭ, dóră pe veciă dela, casa, în care pentru ântêiașĭ dată vĕduse lumina sórelui, în care a petrecutŭ atâtea dile bune până trăia muma-sa și atâtea dile amare dela mórtea aceleia.

Trei crucĭ și înainte! Și s'a dusŭ, boierĭ Dumnévóstră, și s'a dusŭ multă lume 'mpĕrățiă ca Dumnedeu sĕ ni-lŭ țiă, că 'nainte din poveste lungă și frumósă este.

Și cum s'a totŭ dusŭ, ca celŭ ce nu-i alŭ nimĕrui, fără vre-o țîntă, povățuitŭ numai de gândurile lui posomorîte, étă că se pomenesce față 'n față cu o curte mare-mare, precum elŭ n'a vĕdutŭ alta în viéța lui.

Curtea asta era curtea împĕratului Papură și era îmbrăcată cu postavŭ negru de susŭ și până josŭ la pămêntŭ. Pe ulițe de icĭ-colea umblau ómenĭ îmbrăcațĭ în negru, cu ochii umflațĭ și cu fețele arse de plânsŭ. Tóte 'țĭ vorbiau a pustiă și din tóte puteai înțelege, că aicĭ este o jale mare, jale de obște.

Dér scițĭ Dumnévóstră cum e omulŭ! Elŭ are o inimă simțitóre și când vede omŭ necăjitŭ și amărîtŭ, parcă'lŭ róde órece colea la inimă și nu are locŭ de odihnă până nu dă de pricină. Și când a datŭ de ea, se mângăiă órecum, decă póte sĕ dică și elŭ o vorbă bună, vorbă alinătóre.

Așa suntŭ ómenii de inimă și bine este așa. Și omŭ de inimă era Codru, căcĭ Codru se chema feciorulŭ; și apropiindu-se de unŭ domnŭ de cei cu săbii lungĭ, a întrebatŭ de unde și pentru cine atâta jale?

„D'apoi pentru cine sĕ fiă?! Eu pentru fata împĕratului", rĕspunse acela, „care numai pe Ileana-Cosînziana o avea soră, de frumósă ce era. Și apoi bună, Dómne! scii cum e pânea cea móle! Tatălŭ sĕu o avea mai dragă, decâtŭ lumina ochilorŭ și îngrijea de ea cum îngrijescĭ de comóra cea scumpă. Intr'o nóptе însĕ vine unŭ smeu și mĭ-o fură, și nu-i omŭ pămêntênŭ s'o scape din ghiara lui nelegiută, căcĭ are calŭ nĕsdrăvanŭ, calŭ verde fără splină și câtŭ ai da odată cu amnariulŭ, te ajunge, de ai fi chiar la cea margine de lume. Mulțĭ șĭ-au în cercatŭ noroculŭ până acuma ca s'o aducă îndĕrĕptŭ dér nicĭ unulŭ nu s'a mai întorsŭ.

Codru luându-le bine 'n capŭ tóte acestea, s'a bucuratŭ și multŭ s'a înveselitŭ, că acuma de sine i s'a îmbiatŭ vremea bine venită, ca sĕ scape cu cinste de amărîta lui de viéță, de care nicĭ așa nu-lŭ mai lega nimica.

A mersŭ déră la Papură împĕratŭ, l'a mângăiatŭ cu vorbe dulcĭ, cum l'a sciutŭ și cum a cugetatŭ că mai bine o fi.

Și ca unŭ doftorŭ bunŭ, care scie unde te dóre mai tare, i-a promisŭ, că, i-a scăpa fata, numai sĕ fiă pe pace și sĕ fie cu bună așteptare, căcĭ celŭ ce are tăria îndelungă-răbdărei la multe bune póte ajunge.

Apoi s'a așternutŭ drumului și éră s'a dusŭ prin pustii nenumĕrate, prin țĕrĭ necunoscute pe unde și păsĕrile numai arareorĭ rătĕcescŭ.

Când colo cu amurgulŭ dilei, vede o muiere cu unŭ copilașŭ la sînŭ, aprópe morțĭ de fóme amêndoi. Și erau lâncedĭ, amărîțĭ, ca flórea de brumă atinsă, și palidĭ ca făclia de céră, de te cuprindea milă uitându-te la ei. Codru i-a datŭ o bucată de pâne și șĭ-a vĕdutŭ de cale. Adecă șĭ-ar fi vĕdutŭ de cale, dér întru adevĕrŭ nu șĭ-a vĕdutŭ, căcĭ muierea l'a opritŭ locului și i-a spusŭ ce are sĕ facă, ca sĕ scótă la cale lucrulŭ de care s'a prinsŭ.

Și i-a spusŭ, boierĭ D-vóstrĕ, că zadarnică i-a fi orĭ-ce încercare, decumva nu s'a duce sĕ slujască întêiu la baba cu nasulŭ de fierŭ, cu dinții de oțelŭ, care are unŭ mânzŭ nĕsdrăvanŭ, calŭ verde fără splină cu cincĭ inimĭ. Și i-a spusŭ și l'a învĕțatŭ, cum își învĕță mama

Proiectulŭ de rĕspunsŭ alŭ Senatului românŭ la Mesagiulŭ regalŭ.

Sire! Senatulŭ României se simte în totdéuna fericitŭ când, chematŭ a rĕspunde la apelulŭ Tronului, póte aduce la cunoscința Maiestățilorŭ Vóstre simțĕmintele de devotamentŭ ale țĕrii întregĭ, și póte da concursulŭ sĕu la soluțiunea cestiunilorŭ, a cărorŭ resolvare înțeléptă va conduce țéra unŭ pasŭ mai înainte pe calea progresului și a prosperitățiĭ.

Amŭ primitŭ cu o viuă mulțămire, Sire, încredințarea dată de guvernulŭ Maj. Tale, că relațiunile statului românŭ cu puterile străine suntŭ din cele mai îmbucurătóre, și că politica prudentă, ce patriotismulŭ a insuflatŭ totdéuna acestei țĕrĭ a întăritŭ și mai multŭ credința acelorŭ puterĭ, că Regatulŭ României este unŭ elementŭ de liniște și siguranță; păstrândŭ aceeașĭ atitudine corectă, statulŭ nostru va consolida acele simțĕminte de încredere și de amicie, carĭ suntŭ cea mai puternică garanțiă pentru viitorulŭ țĕrei nóstre, și a cărorŭ cultivare este menită a contribui la asigurarea păcii de care avemŭ așa mare nevoiă pentru întărirea și desvoltarea nóstră.

Senatulŭ se va ocupa cu cea mai seriósă atențiune de tóte proiectele de legĭ, alŭ cărorŭ scopŭ este a îmbunătăți sórtea locuitorilorŭ săteni.

Studiulŭ legilorŭ financiare, necesare pentru a asigura echilibrulŭ bugĕtului și a face o repartițiune mai echitabilă a sarcinelorŭ publice, va fi a doua ocupațiune de căpeteniă a nóstră; noi ne vomŭ grăbi de a dota țéra cu unŭ momentŭ mai degrabă cu legile ce arŭ fi destinate a consolida valuta și a face sĕ dispară agiulŭ.

Intinderea principiului inamovibilitățeĭ, menită a da satisfacțiune unei trebuințe de multŭ simțită, a fostŭ salutată de Senatŭ cu bucuriă ca o reformă din cele mai importante.

De asemenea senatulŭ va pune tótă atențiunea la studiulŭ diferitelorŭ legĭ destinate a aduce îmbunĕtățirĭ parțiale administrațiunei și a desvolta și completa importantele lucrărĭ publice a cărorŭ însemnătate pentru propășirea economică a țĕrei se simte din ce în ce mai multŭ. Unŭ progresŭ înțeleptŭ pe acéstă cale, care va permite satisfacerea trebuințelorŭ atâtŭ de viu simțite, este doritŭ de toțĭ și va contribui în modŭ puternicŭ la desvoltarea continuă a societățiĭ nóstre.

Pe lângă legile ce vorŭ asigura progresulŭ materialŭ, acele destinate a îmbunĕtăți și întări ordinea morală se vorŭ bucura de o solicitudine deosebită din partea Senatului. Biserica și școla, aceștĭ doi factorĭ puternicĭ ai progresului moralŭ și intelectualŭ, se potŭ aștepta totdéuna de a găsi în sînulŭ nostru sprijinitorĭ fervențĭ ai intereselorŭ lorŭ adevĕrate, carĭ suntŭ tot-deodată și interesele cele mai scumpe ale țĕrei.

Desvoltarea constantă a oștirei, sub conducerea plină de îngrijire a Maiestățeĭ Tale, este rĕsplata sarcinelorŭ și sacrificielorŭ pe carĭ s'a grăbitŭ a-le face totdéuna de câte-orĭ a fostŭ vorba de întemeiarea instituțiunilorŭ sale militare; și sórtea oșténului românŭ, a cărui abnegațiune și devotamentŭ este celŭ mai puternicŭ scutŭ alŭ patriei, va fi din partea nóstră obiectulŭ unei vii solicitărĭ.

Sire! Țéra simte, că fiă-care anŭ adauge la înflorirea și consolidarea ei și că, sub înțelépta și patriotica domnire a Maiestății Tale, ea póte servi în viitorŭ cu liniște și încredere.

Sĕ trăiescĭ Sire! Sĕ trăiéscă Maiestatea Sa Regina!

SCIRILE ȘILEI.

Din incidentulŭ domnirei de 40 de anĭ ai Maiestății Sale s'a datŭ în teatrulŭ germanŭ din Pojunŭ o representațiune festivă. Acésta nu lĭ-a plăcutŭ tinerilorŭ „patrioticĭ" din Pojunŭ și mai vîrtosŭ tinerilorŭ juriștĭ, carĭ au înscenatŭ din causa acésta o demonstrațiă contra primarului orășenescŭ *Mergl*, care este totodată și președintele comisiunei teatrale. Causa scandalisărei juriștilorŭ „patrioțĭ" a constatŭ mai vîrtosŭ în împrejurarea, că cu ocasiunea representațiunei s'a cântatŭ și *imnulŭ austriacŭ*, ér o statuă a Maiestății Sale era încunjurată cu stindarde *negru-galbene*. Demonstranții au mersŭ înaintea casei lui Mergl, au strigatŭ de trei orĭ „abzug Mergl" și apoi au strigatŭ sĕ trăiéscă constituția maghiară, libertatea, patria și regele maghiarŭ. Cu asta demonstrația s'a terminatŭ.

***

La univesitatea din *Budapesta* s'au înscrisŭ în anulŭ acesta mai puținĭ ascultătorĭ cu peste o sută de inșĭ față cu anulŭ trecutŭ.

***

Pertractarea *procesului* pentru revolta *din Oroszlan în cestiunea limbei*, despre care amŭ raportatŭ în Nr. 258 alŭ fóiei nóstre, s'a terminatŭ. Au fostŭ condamnațĭ: notarulŭ Czablk pentru calumniă la 1 lună închisóre și 150 fl. amendă; Bosak la 8 lunĭ închisóre; Palenik, Babirak, Batolka, Major, I. Huhada, P. Huhada, Kostyal și Viczena la câte 1 lună închisóre; Varga, Viczena I., Habakuk, Huhada A., Ana Petran, Hlotyak și Varga la câte 2 lunĭ; Licsko și Sulik la câte 5 lunĭ; Bossak I., Csulik P., Csulik I., Petran, Strba, HlavitsRa și Hrcsma la câte 3 sĕptĕmânĭ închisóre. Condamnații au sĕ supórte și spesele procesului în sumă de 788 fl. Pe Pohanka tribunalulŭ l'a achitatŭ. Notarulŭ Czablk, precum și acusatorulŭ publicatŭ au insinuatŭ recursŭ.

Precum vedemŭ, condamnații suntŭ totŭ Slovacĭ, carĭ au căutatŭ sĕ-șĭ apere dreptulŭ limbei lorŭ.

***

In urma publicărei câtorva din *poesiele posthume ale d-șórei Iulia Hașdĕu*, i-se spune „Românului", că mai multe cererĭ de a se edita tóte poesiele au fostŭ făcute întristatului ei părinte de unii librarĭ din Parisŭ.

***

Inspectorulŭ r. de școle alŭ Buda pestei a compusŭ statistica oficiósă cu privire la anulŭ școlasticŭ 1887/88. Din acéstă statistică aflămŭ, că în decursulŭ anului școlasticŭ trecutŭ în școlele elementare, repetitóre, civile, private elementare, gimnasii și școlele reale din Budapesta au fost cu totulŭ 49,846 școlarĭ. După confesiune aceștia se împart astfeliu: 29,811 rom. cat., 41 greco-catolicĭ, 180 greco-orientalĭ, 2580 de confesiunea helvetică, 2607 de confes. augustină, 15 unitarĭ și 14,612 de confesiunea mosaică. După naționalitate: 38,407 maghiarĭ (?), 10,549 germanĭ, 66 românĭ, 614 slovacĭ, 109 sĕrbĭ, 98 croațĭ și 3 rutenĭ. Copii obligațĭ la școlă au fostŭ 60,179; n'au cercetatŭ școla dintre aceștia 10,335. Pe teritoriulŭ Budapestei s'au aflatŭ 8 școlĭ de statŭ, 100 comunale, 8 rom. catolice, 2 greco orientale, 2 evețiane, 7 augustine, 7 israelite, 13 private și 9 susținute de reuniunĭ. Cu totulŭ 156 școle, dintre carĭ 135 elementare, 5 poporale superióre și 16 civile. Invĕțămentulŭ s'a făcutŭ: în 148 școle în limba maghiară, în 4 nemțesce-unguresce, în 2 slovăcesce-ungueresce și în 2 sĕrbesce-ungueresce. Din profesorĭ 477 au fostŭ bărbațĭ, 452 femei.

Inspectorulŭ a socotitŭ pe cei 14,612 școlarĭ de religiunea mosaică între maghiarĭ.

***

„Epoca" află, că unŭ sătenŭ din județulŭ Fălciu a trimisŭ în *Bucurescĭ* la laboratoriulŭ de Bacteriologiă o substanță provenită din ferberea unorŭ plante, ce pretinde dînsulŭ că au darulŭ de a *vindeca turbarea*. Acéstă aserțiune a sa o baséză pe o serie de 18 vindecărĭ radicale a turbărei manifestate deja. D-lŭ Dr. Babeșiu va începe o serie de experiențe asupra animalelorŭ inoculate cu virusulŭ-rabicŭ, pentru a verifica acéstă descoperire.

***

La 22 Decemvre n., 3 óre după amédĭ, va ține *camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ* adunare generală pentru alegerea președintelui și vicepreședințilorŭ camerei.

***

„Tutova" scrie, că *abundanța grânelorŭ* din acestŭ anŭ devine din ți în ți uimitóre. In tóte țilele sosescŭ în piața Bĕrladŭ sute de carĕ cu totŭ felulŭ de pâne albă. Nicĭ unŭ hambarŭ nu a rĕmasŭ neocupatŭ în orașulŭ Brăila așa încâtŭ cumpĕrătorii de grâne suntŭ silițĭ a le grămădi pe câmpŭ lângă gară, așteptândŭ vagóne spre a le transporta. Lipsa vagónelorŭ causéză marĭ pagube comercianțilorŭ, și mai cu sémă la o schimbare a timpului în ploi. Cantitatea productelorŭ aflate în acea gară s'a constatatŭ că se urcă la peste 800 vagóne, afară de cele aflate în hambare.

***

Prima mĕsură pe care o va lua *guvernulŭ românŭ* pentru a opri urcarea agiului va fi, după cum amŭ anunțatŭ, retragerea biletelorŭ ipotecare. In acestŭ scopŭ guvernulŭ va cere camerei sĕ voteze unŭ creditŭ de 26,000,000 lei pentru plata biletelorŭ ipotecare, care se va face în timpŭ de unŭ anŭ.

***

Concertŭ. Duminecă în 9 Decemvre st. n. la órele 5 séra se va da *alŭ doilea concertŭ* (Kammermusik) aranjatŭ de d-lŭ *Rudolf Lassel* în sala hotelului Nr. 1. în favórea reuniunei musicale bisericescĭ evangelice. Au promisŭ concursulŭ lorŭ la acestŭ interesantŭ concertŭ domnii concertiștĭ M. Krause (violină) R. Weidner (flautŭ) F. Leben (Oboe), R. Thiele (cornŭ), R. Lassel (piano), precum și unŭ micŭ corŭ mixtŭ. Programa alésă constă din următórele puncte: 1. *L. van Beethoven* sonată pentru piano și violină, op. 30 Nr. 2 (C-moll). 2. *Hans Sommer*, 4 cântece pentru baritonŭ (d-lŭ G. Scherg) cu acompaniare de piano. 3. *Carl Reinecke*, Trio pentru piano, oboe și cornŭ, op. 188 (A-moll). 4. Patru cântece pentru sopranŭ, alto, tenorŭ și basŭ: *Josef Rheinberger* a) Der Strom (Reinick) b) der Tooesengel (Pfau), din op. 108, a capella; *R. Lassel.* Wanderers Nachtlied (Göthe) cu acompaniare de piano și *R. Schumann*, Das Schifflein (Uhland), cu solo de sopranŭ, flautŭ și cornŭ. Inceputulŭ este punctualŭ la 5 óre; sfĕrșitulŭ $6^1/_2$ óre.

***

Poliția din Bucurescĭ urmăresce pe fabricantulŭ de tricotagie, Aiches, care a dispărutŭ din capitală cu o sumă de peste 100,000 lei. Până în presentŭ elŭ n'a fostŭ prinsŭ.

***

Mitropolitulŭ Theodosiu a înaintatŭ *patriarchului din Constantinopole* tóte actele divorțului, precum și protestulŭ *reginei Natalia*, pentru a se pronunța décă a resolvatŭ bine acéstă afacere. Patriarchulŭ i-a rĕspunsŭ, că a lucratŭ după canónele bisericescĭ.

***

Cetimŭ în „Epoca": Anunțămŭ cu plăcere, că *harta geologică a țĕrei* este jumĕtate gata, eșindŭ până acum 19 foi. Cu ocasiunea congresului geologicŭ ce s'a ținutŭ în Septemvre la Londra, atâtŭ harta geologică câtŭ și diferitele memorii și lucrărĭ geologice făcute de biuroulŭ geologicŭ, care suntŭ traduse în limba francesă, au fostŭ fórte multŭ aprețiate de geologii străinĭ. Cea ce face onóre țĕrei în generalŭ, și personalului biuroului geologicŭ în particularŭ. In țilele acestea iese încă o lucrare fórte importantă: *„Despre Paleontologia Carpațilorŭ"* lucrată de regretatulŭ geologŭ Herbich.

Corespondența „Gazetei".

Valea Bârgăului, 1 Decemvre 1888.

Esecutorii de dare, școla comunală din B.-Tiha, inspectorulŭ Havasy și școla fundațională din B.-Prundŭ.)

Domnule Redactorŭ! De mai multe sĕptĕmânĭ esecutorii de dare au datŭ nĕvală asupra comunelorŭ din acéstă vale, lipsindŭ pe bieții contribuabilĭ

---

cea bună copilulŭ când se pornesce pe o cale lungă.

Și l'a îndrumatŭ, și l'a povĕțuitŭ, și l'a învĕțatŭ, că după ce șĭ-a împlini slujba, baba l'a îmbia cu felŭ de felŭ de scumpenii, cu cai mândri, cu banĭ din greu, dér elŭ sĕ nu priméscă nimicŭ decâtŭ spurcăținia de mânzŭ de pe vêrfulŭ gunoiului. Baba s'a împotrivi, findŭ-că acela e mânzulŭ celŭ nĕsdrăvanŭ.

Dér elŭ sĕ nu o slăbéscă odată cu capulŭ. Baba i-a promite că-i dă orĭ-ce, și baba se ține de vorbă. Elŭ atuncĭ sĕ iée mânzulŭ de-a umĕru și sĕ-lŭ ducă totŭ așa până la margine de hotarŭ. Acolo sĕ dée cu elŭ de pămĕntŭ și de locŭ se vaface într'unŭ calŭ nĕsdrăvanŭ și mândru, cum numai caii cei nĕsdrăvanĭ suntŭ.

Codru îi mulțămesce din sufletŭ și se duce mai departe însemnândŭ'șĭ bine îndrumările muierii și dândŭ mulțămită lui Dumnețeu, că i-a trimis'o în cale.

Și cum a tot mers îngrijat și amĕrîtŭ de o parte, érăde alta cu bucuria în sînŭ de când cu sfaturile muierii, vede unŭ carașelŭ aruncatŭ pe uscatŭ svĕrcolindu-se din rĕsputerĭ sĕ ajungă în apă, dér înzădarŭ.

Codru își face pomană cu elŭ, éră carașelulŭ îi dă unŭ fluerașŭ și-i țice: Mare bine mĭ-ai făcutŭ, dér adă'țĭ aminte, că binele cu bine sĕ rĕsplătesce. Când vei avé trebuință de mine, suflă în fluerașŭ și eu la momentŭ voiu fi de față.".

A țisŭ și s'a cufundatŭ în adênculŭ mărei, éră Codru, punêndŭ fluerulŭ în traistă, a mersŭ mai departe neprecepêndŭ la ce sĕ-i pótă prinde bine unŭ carașelŭ.

Ei! dér n'a mersŭ, boierĭ Dumnévóstrĕ, câtu-i de-aci până la Nicula-Mitrului a Gahiei Coțofanca de lângă morile cele stricate și vede cum unŭ uliu chinuiesce pe unŭ bietŭ puișorŭ de iepure făcêndŭ cu clonțulŭ totŭ ciocŭ-ciocŭ în capulŭ iepurașului, a sĕ-lŭ omóre și sĕ-lŭ mânce.

Codru își face pomană cu elŭ de-lŭ scapă, éră iepurașulŭ îi dă unŭ fluerașŭ și-i țice: „Mare bine mĭ-ai făcutŭ, dér adă'țĭ aminte, că binele cu bine sĕ rĕsplătesce. Când vei avé trebuință de mine, suflă în fluerașŭ și eu la momentŭ voiu fi de față."

Codru a pusŭ fluerulŭ în straiță și s'a dusŭ mai departe.

Abia a făcutŭ însĕ vre-o țece pașĭ și brrr... Vede unŭ lupŭ și vede cum lupulŭ alungă pe o nĕcăjită de vulpe, gata în totŭ minutulŭ sĕ o sfâșie în mii de bucățĭ.

Codru își face pomană cu ea, éră vulpea îi dă și ea unŭ fluerașŭ și-i țice: Mare bine 'mĭ-ai făcutŭ, dér adă-țĭ aminte, că binele cu bine se rĕsplătesce. Când vei avé trebuință de mine suflă în fluerașŭ și eu la momentŭ vciu fi de față."

Codru avea acuma trei fluere: unulŭ dela carașelŭ, unulŭ dela iepurașŭ și unulŭ dela vulpe. Le-a pusŭ pe tóte în straiță și s'a vĕțutŭ de drumŭ. Și s'a dusŭ-dusŭ multă lume 'mpĕrăția, ca Dumnețeu sĕ ni-lŭ țiă, și s'a dusŭ și nu s'a oprită până la baba cu nasulŭ de ferŭ și cu dinții de oțelŭ. (Va urma.)

rĕmaşĭ în rĕstanţă, fără milă şi cruţare de totŭ ce au mai găsitŭ prin case şi pe lângă case şi astfelŭ lăsându-i în vreme de érnă sleiţĭ la pungă, goi şi fără căpĕtâiu, fără pâne la copii. Ba ce e mai multŭ, zelulŭ unora dintre esecutorĭ merge până a nesocoti şi sfinţenia Duminecilorŭ şi a sĕrbătorilorŭ secvestrând rufele bietului creştinŭ în vreme ce se rógă la biserică lui Dumnedeu. Şi tóte acestea se întêmplă la lumina dilei şi sub ochii ocârmuitorilorŭ, fără a fi împedecaţĭ orĭ traşĭ la rĕspundere pentru o astfelŭ de pângărire a Duminecilorŭ şi sfintelorŭ nóstre sĕrbătorĭ.

— Temerea ce din véră mĭ-am fostŭ esprimat'o într'o scrisóre, că adecă cu începutulŭ anului scolasticŭ vorŭ fi elevĭ şi la şcóla comunală din B.-Tiha, astădĭ e faptă îndeplinită. La vre-o 30 de elevĭ, décă nu mai bine, sunt înscrişĭ la acéstă scólă. „Meritulŭ" la acésta în prima liniă e alŭ învĕţătorului comunalŭ, care cu crucerĭ a sciut amăgi copiii până i-a înscrisŭ. In a 2-a liniă „meritulŭ" e alŭ preotului şi învĕţătorilorŭ confesionalĭ, carĭ prin ne înţelegerea dintre dênşii au mânatŭ apă pe móra rĕuvoitorilorŭ şcólei confes. şi de aicĭ a profitatŭ şcóla comunală, căcĭ bine dice proverbulŭ străbunŭ, că: „inter duos litigantes tertius gaudet". Şi décă şi pe viitorŭ lucrurile vorŭ merge ca în trecutŭ, totŭ mai multŭ va câştiga şcóla comunală, şi acésta cu atâtŭ mai multŭ cu câtŭ vĕdŭ că decum sătenii mai de rêndŭ, dér nicĭ fruntaşii din comună, ba nicĭ membrii din senatulŭ scolasticŭ confesionalŭ nu sciu face deosebire între şcól. confes. şi cea comunală, şi care e menirea uneia şi care e a celeilalte; ba îmĭ vine a crede, că nicĭ chiar directorulŭ şcólei confes. şi preş. senatului şcolasticŭ cont. nu o scie acésta, căcĭ altmintrelea nu potŭ presupune, că ar puté suferi pe unii şi aceiaşĭ individĭ de a fi membri în senatulŭ scólei coconfes., pe când sunt membri şi în senatulŭ scólei comunale, căcĭ bine a disŭ cine a disŭ că: „la doi domnĭ deodată a servi e cu neputinţă".

— Mai dilele trecute inspectorulŭ reg. de scóle din comitatŭ, neofitulŭ ungurŭ Havasy, a visitatŭ şcóla fundaţională cu 4 învĕţătorĭ din B.-Prundŭ.

Cu tóte a fostŭ mulţămitŭ, numai una nu i-a plăcutŭ şi adecă: că nu i-au cântatŭ micuţii copilaşĭ, carĭ frecventéză acéstă scólă, şi unguresce.

Din care pricină a şi datŭ a înţelege învĕţătorului de cantŭ, că décă cu o altă ocasiune nu va fi în stare de a satisface gustului „Măriei Sale", nu'i va fi tocmai bine.

Poftimŭ liberalismŭ unguresců, propagatŭ de organele guvernului într'unŭ statŭ, ce se pretinde a fi singurulŭ pe rotogolulŭ pămêntului, unde naţionalităţile fără restricţiune se bucură de cea mai mare libertate. Da, într'adevĕrŭ, fórte „liberală" pretensiune din partea „Măriei Sale" de a pofti, în contra legii, dela nisce copii nepricepuţĭ, ca sĕ-i cânte într'o limbă lorŭ streină şi neînţeleşă!

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS."

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 7 Decemvre. Inspectorulŭ supremŭ alŭ cavaleriei de honvedĭ fmlt. Henberg, scoborîndu-se pe la $2^3/_4$ óre din tramvai, a fostŭ lovitŭ de paralisiă de creerĭ şi după 15 minute a espiratŭ. Hovedimea jelesce în elŭ pe reorganisatorulŭ cavaleriei de honvedĭ.

Murdăriile „Poştei Române."

Ni s'a atrasŭ atenţiunea asupra unorŭ murdării, ce le publică d-lŭ *Theochar Alexi* în aşa numita **„Poşta Română"** bêrfindŭ mereu în contra nóstră. N'amŭ datŭ până acum atenţiune acestei obscure foi de speculă, pe care nu o cetimŭ, dér ni s'a spusŭ de amicii noştrii că nu numai odată „Poşta Română" s'a legatŭ de noi şi de celelalte foi române cu o rĕutate şi neruşinare, ce întrece multŭ modulŭ şi maniera codiţei kulturegyletiste unguresci de aicĭ, care se tipăresce totŭ în tipografia Alexi.

Cutezanţa însĕ cu care d-lŭ Theochar Alexi vine şi ne atacă acum din nou pentru o notiţă, ce a fostŭ publicată în diarulŭ nostru, ne silesce de a ne răfui odată cu acestŭ domnŭ.

In numérulŭ „Gazetei" 245 dela 6 (18) Noemvre a. c. anunţândŭ petrecerea Sodalilorŭ românĭ din locŭ la „Scirile dilei" amŭ făcutŭ următórea observare:

„Cu acésta ocasiune comunicămŭ publicului românŭ informaţiunea ce ni s'a datŭ, că mergêndŭ unii dintre sodalii românĭ cu învitare şi cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, proprietarulŭ tipografiei „Alexi" şi alŭ „Poştei Române", au fostŭ întêmpinaţĭ cu cuvintele, că *„n'au ce căuta la dênsulŭ, deórece d-sa e grecŭ."*

Amŭ adusŭ aşadér faptulŭ după cum ni s'a relatatŭ din isvorŭ sigurŭ şi ne-amŭ reţinutŭ din parte-ne de orĭ şi ce critică. D-lŭ *Theochar Alexi* însĕ în locŭ de a se ţiné de obiectŭ vine şi rĕspunde cu următórea murdăriă publicată în *„Poşta Română"* nr. 90 din luna lui Noemvre:

„Ne întrebaţĭ décă este adevĕratŭ că, după cum sĕ susţine în numĕrulŭ de Dumineca alŭ „Gazetei Transilvaniei", proprietarulŭ „Tipografiei Alexi" şi alŭ „Poştei Române" s'ar fi declaratŭ de grecŭ faţă de nisce sodalĭ. Rĕspunsulŭ nostru este: nu-i adevĕratŭ. Numitulŭ a întêmpinatŭ pe cei doi sodalĭ, — amêndoi foştĭ lucrătorĭ ai sĕi, ba unulŭ chiar fostŭ ucenicŭ în disa tipografiă, — carĭ au venitŭ sĕ-lŭ învite la producţiunea lorŭ, dicêndu-le: „Mĕ mirŭ cum de mai veniţĭ la mine după ce preşedintele asociaţiunei Dv. m'a declaratŭ de grecŭ. Până ce va fi la asociaţiune acestŭ preşedinte n'aveţĭ ce căuta la mine." Diceţĭ că lumea se întrébă de motivulŭ care l'a puiutŭ îndemna pe Domnulŭ Dr. Aurel Mureşianu de a publica în Gazetă, ceea ce i-au flecăritŭ nisce băieţĭ? Acestŭ motivŭ este grija ce pórtă disulŭ Domnŭ pentru binele naţiunei pe care voesce s'o facă ca sĕ fugă de Tipografia Alexi şi de Poşta Română, şi sĕ se proslăvéscă în Tipografia A. Mureşianu şi cu productele ei. Domnulŭ Dr. A. Mureşianu crede, că devenind meseriaşŭ tipografŭ, îi este permis a se folosi de asemenea apucăturĭ murdare de concurinţă. Tréba Domniei sale! Sĕ vede decâtu colea că este meseriaşŭ de contrăbandă. Cu asemenea apucăturĭ nu-şĭ va puté susţine tipografia sa şi nicĭ de fală nu va puté fi meseriaşilorŭ românĭ."

Faţă cu acésta maliţiósă şi murdară insinuaţiune sodalii românĭ din vorbă carĭ au mersŭ cu învitarea şi cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, ne-au trimisŭ spre publicare următórea întêmpinare:

Braşovŭ, 16 (28) Noemvre 1888.

Stimate D-le Redactorŭ!

Cetindŭ în „Poşta Română" Nr. 90 dela 22 Noemvre 1888 sub rubrica „Cutia poştei", că doi Sodalĭ ar fi „flecăritŭ" nisce cuvinte neadevĕrate etc. etc., către D-vóstră, ne vedemŭ cu părere de rĕu constrînşĭ, a declara următórele:

Nu credeamŭ, că condeiulŭ d-lui redactorŭ alŭ „Poştei Române" sĕ ajungă până acolo ca sĕ se pótă atinge şi de noi cei doi sodalĭ tipografĭ, carĭ amŭ avutŭ îndrăsnéla a învita la producţiunea sodalilorŭ şi pe d-lŭ Th. Alexi.

Noi nu amŭ sciutŭ că d-sa ne póte opri, ca noi Sodalii sĕ nu putemŭ vorbi în localul societăţii nóstre, că câte bilete amŭ vêndutŭ umblândŭ cu învitaţiunĭ şi că cum amŭ fost întêmpinaţĭ de către protectorii noştri. Aşa s'a deschisŭ discuţiunea şi despre d-lŭ Theochar Alexi, spunêndŭ noi membrilorŭ cuvintele audite dela d-sa.

Cum au ajunsŭ acestea cuvinte şi la urechile On. Red. a „Gaz. Trans." pe noi nu ne privesce. Voimŭ însĕ sĕ lămurimŭ lucrulŭ:

Declarămŭ că în acésta rubrică numai atâta este adevĕratŭ, că noi amŭ fostŭ lucrătorĭ în atelierulŭ d-lui Alexi şi că unulŭ dintre noi a fostŭ chiar elevŭ alŭ tipografiei d-sale. Aceste cuvinte le recunóscemŭ de adevĕrate, *dér mai multŭ nu*.

Că d-lŭ Theochar Alexi s'a declaratŭ înaintea nóstră de *grecŭ* este adevĕratŭ. Este adevĕratŭ şi că d-sa a luatŭ învitarea şi s'a uitatŭ la firmă repetândŭ încă odată: *nu vĕ potŭ încuraja, eu suntŭ grecŭ!*

Cei doi sodalĭ.

Atâtŭ din rĕspunsulŭ d-lui Theochar Alexi câtŭ şi din întêmpinarea de mai susŭ a sodalilorŭ respectivĭ, resultă

a) că sodalii, carĭ au mersŭ sĕ-lŭ învite pe d-lŭ Th. Alexi la petrecerea societăţii au fostŭ odată *lucrătorĭ*, ba unulŭ chiar şi *ucenicŭ în tipografia sa.*

b) că d-lŭ Alexi a datŭ afară pe aceştĭ tinerĭ, carĭ s'au dusŭ la elŭ în numele întregei societăţĭ spuindu-le, că *n'au ce căuta la dênsulŭ.*

c) că d-lŭ Alexi a adusŭ înainte ca motivŭ a acestei necalificabile purtărĭ, că *„este Grecŭ"* séu după cum pretinde d-sa, că preşedintele societăţii *„l'a declaratŭ de Grecŭ."*

Orĭ cum ar fi însĕ, fiă că se sêmte d-lŭ Theochar Alexi ca Grecŭ, fiă că l'au declaratŭ alţii de Grecŭ; ce importă acésta faţă cu împrejurarea, că mergŭ la dênsulŭ în numele unei Associaţiunĭ doi sodalĭ, carĭ au muncitŭ mulţĭ anĭ în stabilimentulŭ d-sale şi au prin urmare unŭ titlu de a pretinde dela d-lŭ Alexi sĕ contribue câtŭ de puţinŭ la societatea lorŭ?

Este de obşte cunoscutŭ că d-lŭ Alexi anĭ întregĭ s'a servitŭ în tipografia sa cu sodalĭ şi cu ucenicĭ românĭ şi numai de unŭ timpŭ încóce, de când s'a boeritŭ, şi scóte o fóiă pretinsă „pentru poporulŭ românŭ", are în tipografia sa mai mulţĭ lucrătorĭ ungurĭ decâtŭ românĭ. De ce sĕ nu aibă dér sodalii românĭ titlulŭ de a pretinde dela d-sa unŭ micŭ ajutorŭ la ocasiunĭ deosebite cum a fost petrecerea dată de sodalĭ în luna lui Noemvre, fără considerare la ce naţionalitate aderă d-lŭ Alexi, orĭ că este cosmopolitŭ? Ce importă pe sodalii românĭ pretinsele disposiţii personale ale d-lui Alexi faţă cu unulŭ séu altulŭ dintre membrii societăţii?

D-lŭ Theochar Alexi prin aceea, că a datŭ afară în modŭ durŭ şi reproşantŭ pe trimişii societăţii pentru sprijinirea meseriaşilorŭ românĭ a doveditŭ nu numai o necultură a inimei, nu numai o regretabilă nerecunoscinţă faţă cu aceia, carĭ au lucratŭ în tipografia sa, ci totodată — şi acesta este momentulŭ celŭ agravantŭ — a arătatŭ unŭ dispreţŭ faţă cu societatea amintită de a cărei petrecere nicĭ măcarŭ amintire n'a făcutŭ în „Poşta" s'a pretinsă „română", şi faţă cu societatea română în genere. Décă sodalii noştri s'arŭ fi dusŭ la orĭ şi care dintre adversarii declaraţĭ ai Românilorŭ, suntemŭ sigurĭ, că nu ar fi fostŭ întîmpinaţĭ cu atâta dispreţŭ ca din partea d-lui Alexi.

Ei bine, întrebămŭ acuma, putea organulŭ nostru sĕ mai tacă după ce a aflatŭ despre purtarea despreţuitóre a d-lui Alexi?

Şi ce amŭ disŭ noi? Amŭ constatatŭ straneulŭ incidentŭ în modulŭ celŭ mai cruţătorŭ pentru d-lŭ Theochar Alexi. Căcĭ décă amŭ fi caracterisatŭ purtarea d-sale — fiă apoi şi Turcŭ, nu numai Grecŭ orĭ altceva — amŭ fi trebuitŭ sĕ vorbimŭ cu totulŭ altfelŭ.

Şi ce rĕspunde d-lŭ Theocharŭ Alexi? In locŭ de a căuta sĕ slăbéscă reaua impresiune a purtării sale nu numai neromânescĭ, dér şi negrecescĭ, — căcĭ Grecii suntŭ cunoscuţĭ ca ómenĭ mai politicoşĭ — vine şi atacă din nou, încercându-se a arunca cu tină şi în directorulŭ fóiei nóstre, căruia îi însinuă nisce motive murdare, dicêndŭ că a publicatŭ acea notiţă cu scopŭ ca înegrindulŭ în faţa publicului românŭ sĕ-i facă d-sale *concurenţă* — Étă la ce se gândesce speculantulŭ! De ceea ce se cade şi nu se cade, de ceea ce e moralŭ şi eticŭ nicĭ habarŭ n'are!

Murdăriile sale le încoronéză d-lŭ Theochar Alexi, esclamândŭ faţă cu directorulŭ fóiei şi proprietarulŭ tipografiei nóstre: „Se vede decâtŭ colea că este meseriaşŭ de contrabandă!"

Este sub demnitatea nóstră sĕ mai avemŭ de-a face c'unŭ omŭ ca d-lŭ Theochar Alexi, căcĭ la din contră trebuia sĕ-i ceremŭ satisfacţia cuvenită pentru acésta murdară ofensă.

Dér va înţelege orĭ şi cine, că faţă cu-o asemenea purtare nu mai putemŭ tăcé, mai alesŭ când acelŭ d-nŭ a devenitŭ totŭ mai cutezătorŭ în urma reservei, ce amŭ observat'o până acuma.

Nu ne vomŭ adresa dér la d-lŭ Theohar Alexi, ci la aceia dintre concetăţenii noştri braşovenĭ, carĭ ne cunoscŭ pe noi şi cunoscŭ şi pe d-lŭ Theohar Alexi şi carĭ sciu sĕ judece dreptŭ şi imparţialŭ, şi fiind-că d-nulŭ Alexi se plânge, că amŭ reprodusŭ cuvintele sale rostite către sodalii românĭ, carĭ au mersŭ cu învitare şi cu bilete la dênsulŭ, îi întrebămŭ:

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theohar Alexi este fiiulŭ acelui Ioanŭ Alexi, care ca conducĕtorŭ alŭ coloniei grecescĭ de aicĭ a purtatŭ timpŭ de 25 de anĭ procesŭ cu Românii pentru ca se scóţă limba română din biserică?

Este séu nu adevĕratŭ, că unŭ articulŭ publicatŭ de d-lŭ Theohar Alexi, în fóia germană de aicĭ, în care au fostŭ batjocuriţĭ Românii, a contribuitŭ la înăsprirea certei între Românĭ şi Grecĭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-lŭ Teohar Alexi şi astădĭ figuréză la ministerŭ ca membru alŭ coloniei grecescĭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că fiiulŭ d-sale cercetéză şcóla grecéscă din locŭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-lŭ Theohar Alexi în cursulŭ anilor din urmă s'a esprimatŭ către diferiţĭ fruntaşĭ ai Românilorŭ de aicĭ în modŭ despreţuitorŭ despre Românĭ şi nisuinţele lorŭ? cum şĭ-a bătutŭ jocŭ şi în aşa numita „Poştă Română" de nisuinţele diariştilorŭ românĭ!

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theohar Alexi de multŭ timpŭ nu mai ia parte la societăţile române, că s'a retrasŭ şi dela Associaţiunea pentru sprijinirea meseriaşilorŭ şi dela Reuniunea de gimnastică şi de cântărĭ?

Este séu nu adevĕratŭ că la începutulŭ anului acestuia d-lŭ Theohar Alexi a uneltitŭ în „Poşta" lui ca sĕ se desfiinţeze Associaţiunea pentru spijinirea meseriaşilorŭ românĭ din locŭ şi că pentru acestŭ faptŭ adunarea generală a acestei Associaţiunĭ a luatŭ unŭ conclusŭ de desaprobare faţă cu d-sa şi cu fóia d-sale?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theohar Alexi a înfiinţatŭ, ca proprietarŭ, diarulŭ kulturegyletistŭ „Brasso", care mereu aţîţă în contra Românilorŭ şi a pressei lorŭ; şi că acestŭ diarŭ şi adĭ se susţine, se tipăresce şi se rĕspândesce din tipografia Alexi?

Décă amŭ avé maniera d-lui Theohar Alexi i-amŭ puté rĕspunde la ofensătórea lui insinuare arătândŭ cu degetulŭ asupra faptelorŭ sale şi numindu-lŭ Românŭ de contrabandă.

Dér lăsămŭ sĕ judece opiniunea publică ce sentimente de Românŭ posede acestŭ domnŭ, care are cutezanţa a pretinde faţă cu publiculŭ neinformatŭ că apĕră interesele poporului românŭ!

Ca încheiare nu putemŭ sĕ nu citămŭ aicĭ şi o voce din sînulŭ concetăţenilorŭ noştri saşĭ asupra activităţii şi naţionalităţii d-lui Alexi. *„Kronstädter Zeitung"*, contra căreia asemenea a bêrfitŭ aşa disa *„Poşta Română"*, îi rĕspunde aceşteia în Nr. 149 dela 28 Iunie 1888 între altele:

„Amŭ dori sĕ scimŭ ce studii are redactorulŭ „Poştei Române", care sĕ-lŭ facă destoinicŭ a fi redactorŭ. Dênsulŭ e de feliulŭ sĕu neguţătorŭ. Pentru a publica nuvele vechĭ sub titlurĭ nouĕ, vedĭ bine că nu e nevoiă de marĭ studii. Ne-arŭ fi miratŭ sĕ întêmpinămŭ tocmai într'o fóiă românéscă astfelŭ de împunsăturĭ în contra presumtivului nostru redactorŭ décă n'ar fi de toţĭ cunoscutŭ, că redactorulŭ „Poştei Române" n'aparţine nicĭ unei naţionalităţĭ. Grecŭ de nascere, s'a ţinutŭ la începutŭ de Germanĭ şi mai târdiu de Românĭ. Dér fiindcă nicĭ unii, nicĭ alţii n'au vrutŭ sĕ-lŭ recunóscă ca poetŭ, cum se socotesce elŭ singurŭ pe sine, a înfiinţatŭ şi edatŭ fóia jidano-maghiară „Brasso", pentru ca în anulŭ acesta sĕ aspire ca redactorŭ şi editorŭ alŭ „Poştei Române" la laurĭ, de carĭ până acuma însĕ n'a avutŭ parte!"

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 24 Noemvrie st. v. 1888.

	Cump.	vĕnd.
Renta română 5%	93.½	94.½
Renta rom. amort. 5% . . .	94.½	94.¾
Renta convert. 6% .	96.—	96.¾
„ „ „ 5%	96.½	96.⅞
„ „ urban 7% . . .	106.½	107.¼
„ „ „ 6%	101.—	102.—
„ „ „ 5%	93.½	93.⅞
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	1035.	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.. . .	235.	.240.
Aurŭ contra bilete de bancă .	—.—	—.—
Bancnote austr. contra aurŭ. .	—	—.—
Aurŭ contra argintŭ sĕu bilete	4.25	4.75

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

Rugămŭ pe domnii abonaţi ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ